

గల్పక

చివరకే మిగిలేది!

“మంజుశ్రీ”

రామనాథం కుర్చీలో నిర్ణీవుడై కూలబడ్డాడు. వేళ్ళకొసన సిగరెట్ పొగ విడుస్తున్నది. వెన్నెల కురుస్తున్నది. చింతచెట్టులోంచి పరిగెత్తే చంద్రుణ్ణి చూస్తూ “ఈ వెన్నెల శాశ్వతమైపోతే ఎంత బావుండును” అనుకున్నాడు. నవ్వాచ్చింది తన తలపులకి. కొన్నాళ్ళకి వెన్నెలా ముఖం మొత్తుతుంది. చీకటొక బావుంటుంది. అనిపిస్తుంది.

నుసిరాల్ని సిగరెట్ ను పీల్చాడు. వేళ్ళ కొసలు చురుక్కుమన్నయ్. “అబ్బాయి సిగరెట్ ఇలానే శాశ్వతంగా కాలంతూ వుండగూడదా” అనుకున్నాడు. అతి క్రియంగా పీల్చాడు. పొగ నొదిలి పెట్టడం ఇవ్వంలేనివాడిలా నెమ్మదిగా పొగవదిలాడు “ఇక తానేంకోరుకోడు, ఈ సిగరెటొక్కటే శాశ్వతంగా వుండిపోతే!” “వ్యర్థమైన తలంపు” మనసెత్తి పొడిచింది. “అబ్బ!” అనుకున్నాడు రామనాథం.

జీవితం కూడా అంతే, అనుభవిస్తున్నావు. అయిపోతుంది. సిగరెట్ ముట్టించినప్పుడు దాని జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. నడుమనడుమ నుసిరాలుతుంది. చివర కయిపోతుంది.

పుట్టినప్పుడే బ్రతుకు వెలిగించబడుతుంది. క్రమంగా తరుగుతుంటుంది. బ్రతుకు కూడా నుసిరాలుకుంటూనే వుంటుంది, చివరి నిశ్వాసం, చివరసారి పొగ పీలవటం, దేహం విడవటం సిగరెట్ పీక పారేయటం.

రామనాథం వేళ్ళకొసలు చురుక్కుమన్నాయి. విసిరి అవతల పారేశాడు. క్రిందికి చూశాడు. సిగరెట్ నుసి వుండలండగా బడివుంది. వింత ఊహలు ముసురుకున్నాయి. అతడు బసిపిల్లవాడై నాడు. శైశవం, ఆమృత, నాన్న, అనవరతం ఎత్తుకోవటం. అన్నివైపులనుండి వాత్సల్యం, పువ్వులా పెరిగాడు. నవ్వుల్లో నలిగాడు. పాతాలు బడివంతులు, భయం, ఆటలు, పాటలు, తోడు-పిల్లలు, హాయి, సంతోషం. రామనాథం గగనర్పాటు చెందాడు. ఎంత మంచిరోజులు, ఎంత

తియ్యటిరోజులు. అది ప్రథమదశ, అది హాయి దశ. సిగరెట్ కూడా మొదట వెలిగించినప్పుడు భలే హుమారిస్తుంది. అది శైశవం. చిన్నతనం శాంతికి మారుపేరు. రామనాథం పెద్దవాడైనాడు.

యవ్వనం అతడిమీదెక్కి కూచుంది. ఉద్రిక్తత, ఉడుకురక్తం, మిత్రులు, కోరికలు, కలిసిరాని ప్రేమలు, కన్నీళ్ళు, స్వేచ్ఛమీది మనుక తెంతుకుందామనే ఉబలాటం, ప్రేమ, మోహం, విరహం, ఉపాలంభనం, కథలు, వ్యధలు, వివాహం, ఇదీ యవ్వనం, తృప్తికి మారుపేరు.

రామనాథం నిట్టూర్చాడు. రామనాథం పెద్దవాడైనాడు. చిరాకు, పరాకు, మోసం, విషహాసం, దూరుకావటం, అనుమానం, ఆసంకృతి ఆగడాలు, కృంగిపోవటం, చీవరించుకోవటం, బలం లేని బ్రతుకు, బాధతోడి లోకం, ఇదీ పెద్దతనం, జీవిత నాటకంలో ఆశాంతి ఆధ్యాయం.

రామనాథం తల తెల్లబడ్డది. రామనాథంమీద ముసలితనం మూలిగింది. భగవంతుడు, వేదాంతం, ఉపవాసాలు, పురాణశ్రవణం, సత్తు, చిత్తు, శాంతి, ముడతలుబారిన దేహం, తనకులేదు ఇక మోహం, దుర్బలత, శరీరం చెప్పినట్లు వినక పోవటం, ముసలితనం చరమాంకం.

తర్వాత ఊణం ఏమిటి! చివరకే మిగిలేది! ఏమిటి! చివరకే మిగిలేది ఏమిటి!

రామనాథం వులికిపాటు చెందాడు. తా నడుక్కున్న ప్రశ్న సమాధానం కోసం ఆకాశంకేసి చూశాడు. వెన్నెల కన్నుల పండువుగా వుంది వెన్నెల చాళ్లకట్టి కురుస్తున్నది. చింతచెట్టు చిటా కొమ్మవై కెక్కాడు చంద్రుడు, దూరంగా పోరేసిన సిగరెట్ పీక కనిపించింది.

చివరకే మిగిలేది సిగరెట్ నుసి
 గెలవలేని జీవితం మీది కసి.
 చివరకే మిగిలేది సిగరెట్ నుసి. అవశేషం.
 చివరకే మిగిలేది చితాభస్మం.

